

Vozimo se iz Sinčavesi dalje proti Celovcu. Na severni strani zagledamo, malo preden prevozimo Dravo, mogočno poslopje. To je proštjniško poslopje v Tinjah. Vozimo se potem severno od te mogočne reke. Peljemo se po lepi in rodovitni Celovski ravnini. Celovška ravnina sega na severu do Sv. Krištofa in št. Helenske ali Magdalenske gore, na jugu pa do hribovja Satnica, ki se razprostira med Dravo ter Celovško ravnino oz. njenim podaljškom: Vrbskim jezerom. Ozemlje, kjer se vozimo, je še vse slovenska zemlja. Žal se ta zemlja v zadnjem času hitro ponemčuje. Večino župnij so po plebiscitu zasedli nemški duhovniki in upeljali v cerkev nemško pridigo in nemško molitev, v šolo pa nemški veronauk. V veliki župniji Grabštajn (imenovani po gradu Grafenstein), kjer je zadnja postaja pred Celovcem, je bilo do plebiscita v cerkvi vse slovensko, zdaj je vse nemško. Prav tako hitro se ponemčujejo župnije: Timenica, št. Lipš, št. Tomaž, Pokrče, Otmanje, Žrelec, Podkrnos, št. Jakob pri Celovcu. Srce nas boli, ko gledamo lepo slovensko zemljo, ki je vedno manj naša in se nam bo popolnoma odtujila, če ostane v nemški državi.

Vedno bolj se bližamo Celovcu. Na severu zagledamo na gori romarsko cerkev sv. Krištofa (901 m) v šentlipski župniji in na Magdalenski ali šenthelenski gori (1058 m) cerkev sv. Helene kraljice. Po južnem pobočju in ob vznožju Magdalenske gore se razprostira divno ležeča župnija Otmanje. Tu na Magdalenski gori je naravna meja med Nemci in Slovenci. Severno od te gore se razprostira nemška zemlja, južno pa slovenska. Pol ure pod vrhom na severni strani Sv. Helene (ali kakor ljudstvo pravi: Šntalene) je znamenje, ki mu Nemci, bivajoči severno od Sv. Helene, pravijo: Das win-dische Kreuz (= Slovenski križ). S tem hočejo izraziti, da južno od Magdalenske gore bivajo Slovenci. Na vrhu Magdalenske gore, ondi, kjer zdaj stoji krščanska cerkev, je nekoč stal paganski tempelj. Leta 1919., ko je jugoslovanska vojska zasedla skoraj vso Slovensko Koroško, so stali naši vojaki vrhu Sv. Helene, pa že čez par mesecev so jo morali spet zapustiti. In vendar je ta gora severni mejnik slovenske zemlje in bi bila naravna meja med germansko (nemško) in jugoslovansko državo.

Pripeljali smo se v Celovec ter izstopimo za par ur.

(Nadaljevanje.)

Venceslav:

Moj brat.

*V polju jesen —
v srcu pomlad
preko sveta
šel je moj brat.*

*Megle vse sive
so krile polje,
ko je tolažil.
bolno srce.*

*V pustih gorah,
kjer črn je krov,
vernim dajal je
svoj blagoslov.*

*Ko je umrl
revni moj brat,
bil je ves bel,
bil ves bogat...*